

פאול הרועה

הונגריה

בגאווה "ומשאaltı הגדולה ביותר היא להיאבק עם פאול הרועה".

"הלוואַי שָׁלֵל המשאָלֹות שלְרַתְגַּשְׂמָנָה בְּקָלוֹת כְּמוֹ זוֹ" ענה הנער. הוא תפס את האיש וזרק אותו בכוח עד שהה שׂקע באדמה עד ברכיו. אך הוא קם מיד שוב, תפס את פאול וזרק אותו עד שפאול שׂקע עד החגורה באדמה. אבל אז בא תורו של פאול וسورק העצים שׂקע באדמה עד הצוואר. "זה מספיק!" קרא "אני רואה שאתה איש חזק. הבה נהיה ידידים".

"טוב מאד" ענה פאול והם המשיכו לילכת ביחד.

בדרכ פגשו אדם שמחץ בידיו אבניים כאילו היו אלה אגוזים.

"בוקר טוב" אמר פאול בnimous "אתה באמת אדם חזק".

"אני איש המוחץ אבניים" ענה זה "וالمשאלה הגדולה ביותר שלי היא להיאבק עם פאול הרועה".

"הלוואַי שָׁלֵל המשאָלֹות שלְרַתְגַּשְׂמָנָה

יום אחד הוביל רועה את הצאן שלו למיטה, כשפתחו מזא'ילד קטן, שהונח על העשבים על ידי מישהו אכזרי, שכנראה לא רצה לטפל בו.

הרועה אהב ילדים ולקח את הילד לבתו, נתן לו לשתות הרבה חלב וגידל אותו. כשהาย הגיע לגיל ארבע-עשרה היה כבר חזק ויכול היה לעקור אלונים כאילו היו עשבים שוטים. לפאול, כפי שהרועה קרא לו, נמאס לחיות בבית והוא יצא לעולם הרחב לחפש את מזלו. הוא הלך כברת דרך ארוכה ולא פגש שום דבר שיכל היה לעניין אותו, עד שהגיע למקום בו עמד אדם שסרק עצים, כאילו היה זה פשתן.
"בוקר טוב ידידי" אמר פאול "נראה לי שאתה אדם חזק מאד!".

האיש חדל לעבוד "אני סורק עצים" אמר

העצים. הגמד לא ענה, אך כשהאוכל היה כבר מוכן תפס את סורק העצים, זרק אותו על הארץ, אכל את כל מה שהיה בסיר והסתלק.

سورק העצים התבונש מאד והתחל לבשל קצת ירקות, אך הם עדין לא היו מוכנים כשהצידים חזרו. הם אמנס התלוננו על כך שהארוחה לא טעינה, אך הוא לא סיפר להם על הגמד.

מוחץ האבני נשאר לbsubל למחירתו, ואחריו לש הברזל, וכל פעם הופיע הגמד ואכל את הכל.

ביום הרביעי פאול אמר להם "ידידי, מוכרחה להיות סיבה כלשהי למה הבישול שלכם כל כך גרוע. עכשו אתם תצאו לציד ואני אשאר לבשל".

הם יצאו, ורק השתעשו במחשבה מה מצפה לפאול.

פאול התחל מיד לbsubל וכשהירקות התבשלו יפה בסיר הופיע שוב הגמד וביקש קצת מהאוכל. "לך מכאן!" קרא פאול ותפס את המחבת. הגמד רצה לתפוס אותו ברגד, אך

בקלות כמו זו, כי אני פאול הרועה ואתאבק איתך מיד." המאבק התחיל ואחרי זמן קצר האיש הודה שפאול גבר עליו וביקש להצטרף אליהם. מאז שלושתם המשיכו לילכת ביחד. בדרך פגשו אדם שלישי בידיו ברזל כאלו היה זה בזק.

"בוקר טוב" אמר פאול "נראה שאתה אדם חזק".

"אני לש ברזלים" ענה והוא "ואני רוצה להתמודד עם פאול הרועה".

"از נתחיל מיד" ענה פאול וגם כאן הוא גבר על היריב, והם המשיכו עכשו ארבעתם. בצהרים הם הגיעו לעיר ופאול עצר פתאום. "אנו שלושה נלך לחפש ציד" אמר ציד "אתה, سورק העצים, תישאר כאן ותcin לנו ארוחה טובה".

سورק העצים התבונש מיד לbsubל וכשהארוחה הייתה כמעט מוכנה הופיע לפני גמד קטן, בעל זקן מחודד. "מה אתה מבשל?" שאל "תן לי קצת מזה".

"אתן לך מהה בגב אם תרצה" ענה سورק

הוא מצא את עצמו בעמק נהדר, מלא דשאים ונחלים, שבו טירה מפוארת. דלת הטירה הייתה פתוחה והוא נכנס פנימה. לקרהתו באה נערה יפהפה, ואמרה לו לברוח משם, כי הטירה שייכת לדרקון בעל ששה ראשיים, שגנב אותה מביתה והביא אותה לעמק התת-קרקעי זה.

פאול לא היה מוכן לשמעו והודיע כי אין הוא מפחד מהדרקון, יהיו לו ראשיים כמה שייהו. אחרי זמן קצר הגיע הדרקון וכל שינוי חרקו בששת ראשייו למראה הזר.

"אני פאול הרועה" אמר הצעיר "באתי להיאבק בך ומחר שאני ממחר, מוטב שנתחילה מיד."

"טוב מאוד" ענה הדרקון, אבל אני רוצה קודם לאכול דבר מה. והוא התחיל לאכול סלעים גדולים אחדים, כאילו היו אלה עוגות, וכאשר שבע, הציע אחד מהם לפאול. פאול לא אהב לאכול סלעים, אבל הוציא את סכין העץ שלו, חתר את הסלע לשניים וזרק על הראשי הדרקון. שניים מששת הראשים נמחצו כליל.

פאול החזיק אותו בזקן, קשר אותו חזק לעץ גדול, כך שהוא לא יוכל היה לזרז, והמשיך בבישול.

הצדדים באו מוקדם, סקרנים לראות איך הסתדר פאול ולהפתעתם הארוכה הייתה מוכנה.

"איןכם שווים כלום" אמר פאול "לא יכולתם להתגבר על גמד קטן. אחרי שנגמר את הארוכה אראה לכם מה עשיתי אליו".

הם גמרו לאכול ופאול הוביל אותם לעצalon קשור את הגמד. אך כשהגיעו למקום לא מצאו שם גמד וגם לא עז כי הגמד עקר אותו עם שורשו וברח, כשהוא גורר את העץ אליו.

ארבעת הידידים הלכו בעקבות סימני הגרירה והגיעו לבור עמוק. "כאן הוא בוודאי נכנס" אמר פאול "ואני אלך אליו. ראו, הנה סל מתאים שבו אוכל לשבת וגם חבל, כדי שתוכלו להוריד אותו. אך ארד למטה ובאשר אמשוך בחבל תוציאו אותו מהר".

הוא נכנס לסל, וידידי הורידו אותו לבור. כשהגיעו לתחתית יצא מהסל והבט סביב.

לבוש את הכותנות כשהגיאן הדרקון האiom והמאבק התחל. קשה ואכזרית הייתה ההתמודדות, אך חרבו של פאול והכותנות סייעו לו ובקרוב שנים-עשר ראותם של הדרקון מונחים היו על האדמה.

גם כאן הפר פאול את הטירה לtrap זהב בעזרתו מוט הזהב שלו ועם שתי הנערות המשיכו לחפש את הטירה השלישית. הם מצאו את הטירה בקלות, והאחות השלישייה הייתה עוד יותר יפה וצעירה משתי אחיותיו. לדרקון שלה היו שמונה-עשרה ראשים, אך הוא השאיר את כולם בבית, פרט לאחד, אותו הפר לגמד בעל זקן ארוך.

ברגע שפאול הבין כי הדרקון האiom הוא הגמד שאותו קשור לעצ, רצה מאד להרוג אותו. אך כשחשב על שמונה-עשר הראשים החליט להיות זהיר. האחות השלישייה הביאה לו כותנות משי, שעשתה אותו חזק פי עשר מה שהיא קודם. הוא לבש אותה ותוק רגע הטירה התחלת לרעוד כולה והדרקון הופיע

בנהמה גדולה קופץ הדרקון על פאול, אך זה זו הצד ובמכה אחת הוריד אוד שני ראשי של הדרקון. אזי תפס את המפלצת בצווארה ומחץ את שני הראשים הנוגדים בסלעים. כשהנעלה ראתה שהדרקון מת הודהה לפאול עם דמעות בעיניה אבל סיפרה לו ששתי אחיותיה נתפסו על ידי דרקונים עוד יותר גדולים וחזקים מזה שהוא הרג עכשו. פאול הבטיח שלא ישקוט עד שלא ישחרר גם את שתי הנערות האלה, וביקש מהנעלה שתראה לו את הדרך.

היא הייתה מוכנה לכך, אך קודם נתנה לו מוט הזהב וביקשה שיכה בו בטירה. הוא עשה כך והטירה הפכה לtrap זהב, אותו יכול היה להכנס לכיס שלו.

אחר כך הם יצאו לדרך. לא לקח זמן רב והגיעו לטירה בו הייתה כלואה הנערה השנייה, על ידי דרקון בעל שנים-עשר ראשיים. הנערה שמחה כשהראתה את אחותה חופשית ואת פאול והביאה לו מיד כותנות שיכלה לעשותו חזק פי שניים. רק הספיק פאול

שם בכיסו. אחרי זה הם חזרו כולם למקום בו חבריו של פאול הורידו אותו בסל. החבל היה עוד מונח שם וגם הסל, אך זה היה קטן מדי ורק שלושת הנערות יכלו להיכנס לתוכו. لكن פאול נתן לחבריו להוציא את הנערות החוצה. למצלו הביש, שלושת ידידיו התרשמו כל כך מיופיין של הנערות ששכחו כלל על פאול, לקחו את הנערות איתם ועברו לארץ רחוקה. פאול, מלא כעס על כפיית-תודה זו, נשבע שיתנקם. הוא התחיל לחפש דרך כלשהי לצאת אל פני האדמה, אך הדבר לא היה פשוט כי היה גבוה מאד. הוא התהלך בעמק תת-קרקע חודשים רבים ולא מצא פתרון. אך יומ אחד עבר על יד קן של גרייפין גדול, שהשאיר את גוזליו לבדם. בדיקן כשפאוול עבר בא ענן שממנו פרץ ברק והגוזלים היו בוודאי נהרגים אילו פאול לא פרס את מעילו מעיליהם.

כשאבא גרייפין חזר, הצעירים סייפו לו אין פאול הצל אותם. הגרייפין עף והשיג את פאול, הודה לו ושאל במה הוא יכול לפצותו

על מדרגות הכנסייה.
"אכן, ידידי, אנו נפגשים שוב! התזכרו אותי?
אני פאול הרועה ובאתך להיאבק איתך
ולשחרר ממך את הנערה."
"אני שמח לראותך" ענה הדרקון "הרגת את
שני האחים שלי, ועכשו תשלם על כך
בחירות".

הדרקון חזר לטירה וחיפש את הכותונת שלו, אך זו הייתה כבר על גבו של פאול. נוסף על כן, הנערה נתנה לפאול ללגום מין קוסמים, שבדרך כלל נתן לדרקון כוח אדיר, ואת השארית שפכה מהצד ולדרקון לא נשאר כלום. תחילת הדרקון נבהל, אך התאושש מהר, אסף את שמונה-עשריו הראשיים שלו ויצא לקרב.

"בוא" קרא כשהוא מתנפל על פאול. אך זה התכווף, זחל תחתיו, ובמקרה אחת כרת שישה מהראשים שלו. אלה היו הראשים הטובים ביותר ותו록 זמן קצר שאר הראשים התגללו על הארץ לידם.
ושוב הפרק פאול את הטירה לתפוח זהב, אותו

על העזרה.

"تبיא אותי אל פni האדמה" ענה פאול.

הגריפין הסכים, אמר לפאול לעלות על גבו
ועף אליו אל פni האדמה. לבקשתו של פאול
הם המשיכו במעוף עד לעיר שלו שאליו הגיעו
שלושת החברים שלו והנערות. פאול ירד
מגבו של הגריפין, הודה לו יפה ונכנס העירה.

אחרי הטיסה הארוכה הוא היה עייף מאוד
ותחליה נשכבר לנוח, אך אחר כר קם והתחילה
לחפש את הבחורים כפוי-הטובה. הם נבהלו
מאוד כשראו אותו, כי חשבו שלעולם לא ימצא
אותם. "לא תראו אותו יותר. לכט מכאן" אמר
פאול, והם הסתלקו בחיפזון ופחד רב.

אחר כר פאול יצא מכיסו את שלושת תפוחי
זהב ושם אותם במקומות היפים ביותר
שאפשר היה למצוא בארץ זו. הוא נגע בהם
במוח זהב שלו והם הפכושוב לטירות
מפוארות. שתיים מהטירות הוא נתן במתנה
לשתי הבנות הגדולות, ולעצמם לקח את
הצעירה והיפה ביותר, התחתן אליה והם
חיים שם עד היום.